

St. Ilj pri Večanju. Naše prosvetno društvo je dne 24. februarja priredilo predstavo »Tri modrosti starega Wangu«. Reči moramo, da so se igralci lotili težavne naloge. Naši prijatelji, ki so za to vedeli, so z velikim zanimanjem pričakovali predstavo in napolnili društveno dvorano tako, da so se malo bolj pozni gledalci morali zadovoljiti v veži. Kitajsko opravljen oder je nudil lepo sliko, in ko sta pismouka z globokimi pokloni otvorila igro, so gledalci z nezmanjšano pozornostjo sledili celi predstavi do konca. Pred začetkom je tajnik društva g. župnik podal v pojasnilo nekaj zgodovinskih podatkov o boksarski vstaji na Kitajskem, katero so evropske velesile svoječasno s krvjo zadušile in zavzele glavno mesto Peking. Predstava se je razvijala gladko in igralci so pokazali res veliko požrtvovalnost od začetka do konca, da so pohvalo v resnici zaslužili. Skoraj dve uri je trajala igra, čeravno med dejanji ni bilo posebnih odmorov. Tudi točnost moramo pohvaliti. Na

udarec tri se je začelo, kakor so napovedali lepaki. Da, lepaki, ki niso našli milosti v očeh tiste kulture, ki je brez srca in ima desko pred očmi, da nikamor ne vidi, in ljubi noč, temno noč, ki bi naj zakrivala njeno surovost in še mnogo drugih nečednosti. Prvikrat je tukaj na ta način pokazala svoje namene in prsti vseh poštenih ljudi v St. Ilju že kažejo za njo. Le po tej poti, ki ste jo javno napovedali, naprej mi vam ne bomo sledili, čeravno ste nam pripomogli najmanj do 50 gledalcev več! Zato se vam zahvaljujemo in smo si s tem bot. Sedaj lahko začnete znova!

Viđem ob Savi. Prihodnjo nedeljo dne 17. t. m. bo v naši domači prosvetni dvorani zopet veselo razpoloženje. Ta dan nas bodo namreč obiskali salezijanci iz Radne in predstavljali krasno igro iz dijaškega življenja »Luč z gora«. Začetek ob štirih popoldne. V začetku in med odmori bo igrala salezijanska godba iz Radne.

Pomladne dolžnosti.

Ko nastopa pomlad, ima mati narave polne roke dela, ker mora vse zbuditi k novemu razvoju. Tudi to svojo pomladno dolžnost izpolnjuje narava, toda človek, ki vlada nad njo, vrši še več, tudi on pomaga naravi, kadar sama ne zmore svojega dela. Človek ume s svojim duhom izkoristiti naravno pot kot pomočnico, ker zna izkoristiti njeno plemenito zdravilno rastlinje za preprečevanje bolezni in podaljšanje življenja.

Mnogoštevilno plemenito rastlinje se uporablja v vseh mogočih področjih, da se doseže naravni zdravilni učinek. Najpopularnejše pa je takozvano pomladno zdravljenje s čaji iz preizkušenih planinskih zelišč. Iz takih sestoji med drugimi tudi obče znani Planinka čaj ljubljanskega lekarnarja mr. Bahovca. Tako

zdravljenje je postalo tekom let v vsaki družini, rekli bi, neka pomladna dolžnost, ki jo radi izpolnjujejo, ker na udoben in naraven način dosega svoj namen: regeneracijo krvi, normalizacijo krvnega obtoka, temeljito čiščenje prebavnih organov, kot črevesja, ledvic, jeter, žolčnega mehurja itd.

Znaki nerednega delovanja prebavnih organov so v prvi vrsti: zapeka, napetost telesa, gorečica, pogostni glavobol, tesnoba občutki, pomanjkanje spanja, kakor tudi obolenja po sečni kislini, hemeroidi, slabost srca, kopičenje maščobe, bolezni ledvic, nervoznost ter mnoge druge živčne bolezni. — V borbi proti tem boleznim in posebno že proti nastajanju istih so prej navedeni čaji izvrsten naraven in priprost pripomoček.



Šmiklavž pri Slovenjgradcu. Od 25. do 28. februarja smo imeli pri nas tridnevno pobožnost s šesterimi pridigami v svrhu dobitve svetoletnega odpusta. Tridnevno je vodil č. g. Franc Hiersche, vpokojeni župnik v Pol-

zeli, prav spretno. Dasi je bilo vreme neugodno, poti ledeni, oziroma blatni, je vendar 250 oseb prešlo sv. zakramente. Da so se tudi šolski otroci mogli tridnevno udeležiti, je okrajni šolski svet dovolil dan šolskega sv. obhajila kot šole prosti dan. Č. g. župniku Hiersche-tu se za njegov trud iskreno zahvaljujemo! — Dne 25. februarja sta bila tukaj poročena Detečnik Anton, posestnik lepe in velike p. d. Končičeve kmetije, in Krenkar

Elizabeta, kmečka hči p. d. Trbulova, oba potomca najstarejših in najuglednejših šmiklavških družin. Nevesta je bila vzorna članica tukajšnje dekliške Marijine družbe, skozi tri dobe celo prednica družbe, posebno veliko zaslug si je stekla z dolgoletnim in zelo okusnim klančanjem oltarjev naše starodavne župne cerkve. Bilo srečno!

Ojstrica nad Dravogradom. Najbrž je že precej dolgo, odkar smo se zadnjič oglasili, vsled česar morda kdo misli, da smo tam doma, kjer je svet z deskami zaplankan. Pa ni tako, saj nismo taki, da bi vsako malenkost obešali na veliki zvon. Posebnih novic res ni, toda zaupam vam, da ves letošnji pust v naši fari ni stopil nihče v sladki zakonski jarem, čeravno bi se ne moglo trditi, da bi ne bilo zakonskih kandidatov in kandidatinj. Čudna je ta stvar! Treba bo pač davek na samce zvišati. Pravijo, da volk tuli skozi župnijo, če v njej ves pust ni nobene poroke. Letos pa to ni bil volk, nego lep pes, ki je bil pomotoma obstreljen. — Brezposelni so dobili zopet malo dela na posestvih g. Hirschlerja, kar je gotovo velika blagodat za ljudi v tej hudi krizi. Sicer smo pa precej varčni, saj ni v celi župniji nobene gostilne, še ono edino, ki je nekdanj bila, so opustili. Za pijačo torej ne potrošimo preveč. Govorilo se je sicer, da bo neki posestnik na Goriškem vrhu otvoril gostilno in povrh še kavarno, toda to je bila le potegavščina za pust.

Sv. Križ nad Dravogradom. V petek dne 8. marca so začele pri Sv. Križu običajne letne postne pobožnosti. Ob prvih petkih pričnjammo ob 8. uri s pravno molitveno uro, ki se opravlja po namenih sv. Očeta in našega škofa. Vsakokrat imamo med pravno peto sv. mašo ob pol 10. uri kratek nagovor o presv. Srcu Jez. Ljudstvo je vzljubilo pobožnost, o čemer pričajo vedno novi častilci. Prvi romarski shod bo letos na praznik Marijinega oznanenja. Na predvečer ob 5. uri pete liturgije Matere božje in blagoslov. Prihajajte na ljubki hribček, kjer se že celo stoletje zbira naše verno koroško in štajersko ljudstvo, da ob znamenju Gospodovega trpljenja v teh težkih dneh najdemo: tolažbo in vstajenje.

Sv. Anton na Pohorju. Od meseca junija l. l. ko smo izročili materi zemlji našega nepo-

no tamkaj švercarjem največ kritja. Cele tihotapske bande so se večkrat smukale mimo Trampuškine domačije. V financarja zatelebana ženska je bila tolikanj neprevidna, da je izdala ljubčeku, kod so šli švercarji in koliko jih je bilo. Tihotapci so zvedeli natanko, kdo je pokazal pot iblajtarjem do njihovega zatočišča ter so celo še ušli pravočasno. Čez nekaj tednov se je oglasila cela družba punkljarjev pri Cili. Nagnali so vdovo, da je skuhala vso podvojeno svinjino, kolikor je je viselo v vislah. Ko je bilo meso kuhano, so jo prisilili, da je peljala neznanca v svoj vinograd na Kozjo peč. V kleti je morala švercarje gostiti ter napajati, kolikor je kateremu držal želodec. Šele po temeljitem pogoščenju pozno v noč so ji povedali, da so se ji prišli zahvaliti, ker je izdala grenicarjem njihovo skrivališče in bo prejela nagrado, da jo bo pomnila preko praga smrti.

Surovine brezsrčne so babnico stlačile v prešni koš in so jo enostavno počasi prešali, dokler ni umrla grozne smrti in so odkrili zločin do dolgem času.

Glede izdajstva je bil tobakar neprizanesljiv celo napram otroku.

V Imenem v župniji Podčetrtek je pasel fantek

živino na travniku ob Sotli. Financar je izlodil iz pastirja s kosom belega kruha, v katero smer so mahali tobakarji.

Pri naslednjem prehodu švercarjev preko Sotle dečko ni imel več časa, da bi bil utekel pred tolovaji. Eden ga je pograbil in ga vrgel v najbolj globoki kot obmejne reke. Pastir je še zbral svoje poslednje moči, se zbral iz tolmana na površje vode in se je oprijel travnatih bilk in jelševja ob bregu, da bi se rešil. Tobakar ga je tolkel z okovano gorjačo tako dolgo po prstih, da je moral spustiti vejevje in je utonil v pričo cele švercarske družbe.

Slučajev, na kako krut način so se znali maščevati tobakarji radi izdajstva, bi še lahko navedli mnogo več. Omenjeni naj zadostujejo v dokaz, da na izdajstvo cikajočih izjav tobakar ni trpel in jih je kaznoval neusmiljeno z najbolj kruto smrtjo!

III.

Takrat v starih cajtib, ko so ob Sotli in njenih pritokih lovili rake ter švercali tobak, so pili in se veselili ob poličih, pintih ter bokalih dobrega vina od stare trte.

so izgnani menihi odšli na Španko. A takratna škanska revolucija jim je vzela tudi to zavetišče. Socialist Chastenay, ki zastopa okraj Isere, je zdel pismeno priporočil predsedniku vlade: obnovev in vzdrževanje zgodovinskega poslopja na državne stroške. Izračunal je, da bi stala popravila od 25 do 30 mil. frankov, dočim bi zadostovalo za poznejšo redno podporo do 500.000 frankov na leto. Stevilni beli menihi so se povrnili iz Španske v Francijo in se naselili samo nekoliko kilometrov daleč od svoje rodovne zibelke. Poslušec piše: »Pod temi razmerami ni odvisna sedanja krivica od po-